



**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W POZNANIU**

Poznań, dnia 25 sierpnia 2017 r.

RPZ- 430-1/17/AM

DECYZJA nr RPZ 3/2017

Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz. 229 ze zm.), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej wobec Media Contact sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

I. na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **nakłada się na Media Contact sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej karę pieniężną** w wysokości 10.000 zł (słownie: dziesięć tysięcy zł), stanowiącą równowartość 2.260,40 euro (słownie: dwa tysiące dwieście sześćdziesiąt euro 40/100), za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w wezwaniach z dnia 24 stycznia 2017 r. oraz 10 marca 2017 r., wystosowanych w toku postępowania wyjaśniającego (znak: RPZ-403-1/17/AM), mającego na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów,

II. na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 83 tej ustawy w zw. z art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz. 1257) postanawia się obciążyć Media Contact sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej kosztami postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej w wysokości 18,20 zł (słownie: osiemnaście zł 20/100) oraz zobowiązać do ich zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 14 dni od uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

W imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej także „Prezesem Urzędu” lub „Prezesem UOKiK”), postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2017 r. zostało wszczęte z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów kary pieniężnej na Media Contact sp. z o.o. (zwaną dalej także „Przedsiębiorcą”) za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w wezwaniach z dnia 24 stycznia 2017 r. oraz 10 marca 2017 r., wystosowanych w toku postępowania wyjaśniającego (znak: RPZ-403-



1/17/AM), mającego na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez ww. Przedsiębiorcę.

Postanowienie wraz z zawiadomieniem o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, zostało doręczone Przedsiębiorcy na adres do doręczeń uwidoczniony we wpisie Przedsiębiorcy w Krajowym Rejestrze Sądowym w dniu 23 maja 2017 r. Przedsiębiorca w żaden sposób nie ustosunkował się do zawiadomienia o wszczęciu przeciwko niemu niniejszego postępowania.

Pismem z 28 czerwca 2017 r. wystosowano do Przedsiębiorcy szczegółowe uzasadnienie zarzutów. Powyższe pismo zostało również wysłane na adres wskazany we wpisie Przedsiębiorcy w Krajowym Rejestrze Sądowym, jako adres spółki, jednak nie zostało odebrane przez Przedsiębiorcę i w dniu 19 lipca 2017 r. wpłynęło do Delegatury w Poznaniu z adnotacją „nie podjęto w terminie”.

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Spółka pod firmą: Media Contact sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej została wpisana do rejestru przedsiębiorców KRS pod numerem 0000293982 w dniu 30 listopada 2007 r. Przedmiotem działalności Przedsiębiorcy jest m.in. działalność centrów telefonicznych (call center), działalność związana z przetwarzaniem danych oraz bazami danych, działalność usługowa oraz komercyjna oraz działalność związana z reklamą.

W dniu 24 stycznia 2017 r., na podstawie art. 48 ust. 1 i 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, w imieniu Prezesa UOKiK, zostało wszczęte z urzędu, postępowanie wyjaśniające mające na celu wstępne ustalenie, czy działania Media Contact sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej polegające na organizowaniu usług/konkursów związanych z otrzymywaniem przez konsumentów wiadomości SMS, uzasadniają wszczęcie postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Tego samego dnia, na adres wskazany w Krajowym Rejestrze Sądowym jako adres spółki, wysłano listem poleconym za potwierdzeniem odbioru pisemne wezwanie, w którym wezwano go do przekazania - w terminie 21 dni od dnia otrzymania wezwania - następujących informacji i dokumentów:

- 1) wskazania, jakie usługi/konkursy związane z otrzymywaniem przez konsumentów wiadomości SMS były organizowane przez Przedsiębiorcę w 2015 i 2016 roku,
- 2) wskazania, dat rozpoczęcia oraz zakończenia usług/konkursów związanych z otrzymywaniem przez konsumentów wiadomości SMS organizowanych przez Przedsiębiorcę; proszę również o wskazanie osób wygranych w każdej usłudze/konkursie oraz podanie do nich numerów kontaktowych wraz ze wskazaniem wygranych nagród oraz dowodami przekazania nagród,
- 3) przekazania regulaminów oraz cenników usług/konkursów związanych z otrzymywaniem przez konsumentów wiadomości SMS organizowanych przez Przedsiębiorcę w 2015 i 2016 roku stosowanych w obrocie z konsumentami, wraz z informacją od kiedy obowiązują, a także wskazania sposobu udostępniania ww. dokumentów konsumentom,
- 4) przedstawienia wzorów wszystkich materiałów reklamowych dotyczących usług/konkursów związanych z otrzymywaniem przez konsumentów wiadomości SMS

- organizowanych przez Przedsiębiorcę (reklamy w Internecie, telewizji, prasie itp.) ze wskazaniem dat i miejsc ich rozpowszechniania w 2015 i 2016 roku,
- 5) wskazania, źródeł pozyskiwania danych telefonicznych konsumentów,
 - 6) wskazania, częstotliwości wysyłania do konsumentów wiadomości SMS w związku z usługami/konkursami, w których konsumenci otrzymują wiadomości SMS, organizowanymi przez Przedsiębiorcę w 2015 i 2016 roku,
 - 7) przesłania wszelkich wzorów wiadomości SMS kierowanych do konsumentów w związku usługami/konkursami, w których konsumenci otrzymują wiadomości SMS, organizowanymi przez Przedsiębiorcę w 2015 i 2016 roku,
 - 8) wskazania liczby reklamacji złożonych przez konsumentów dotyczących usług/konkursów związanych z otrzymywaniem przez konsumentów wiadomości SMS organizowanych przez Przedsiębiorcę w 2015 i 2016 roku.

W wezwaniu wyjaśniono, że żądanie powyższych informacji i dokumentów jest związane z prowadzonym postępowaniem wyjaśniającym i ma celu wyjaśnienie wszystkich zagadnień o istotnym znaczeniu dla sprawy. Przedsiębiorcę poinformowano jednocześnie, że zgodnie z art. 51 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów dowodem z dokumentu w postępowaniu przed Prezesem Urzędu może być tylko oryginał dokumentu lub jego kopia poświadczona przez organ administracji publicznej, notariusza, adwokata, radcę prawnego, doradcę podatkowego, rzecznika patentowego lub upoważnionego pracownika przedsiębiorcy. Pouczono go również, że nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu lub udzielenie nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji, może spowodować nałożenie przez Prezesa Urzędu kary pieniężnej w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy. Wezwanie to zostało skutecznie doręczone Przedsiębiorcy dnia 27 stycznia 2017 r.

W związku z nieudzieleniem odpowiedzi na powyższe wezwanie, w dniu 10 marca 2017 r. do Przedsiębiorcy wystano ponowne wezwanie do udzielenia informacji i dokumentów, takich samych jak wymienione w pierwszym wezwaniu, w terminie 10 dni od dnia otrzymania pisma. Przedmiotowe wezwanie zostało wysłane listem poleconym za potwierdzeniem odbioru na adres wskazany w Krajowym Rejestrze Sądowym jako adres spółki. Zgodnie z informacją znajdującą się na zwrotnym potwierdzeniu odbioru ww. przesyłka została skutecznie doręczona w dniu 20 marca 2017 r. Przedsiębiorca nie udzielił odpowiedzi na ponowne wezwanie w zakreślonym przez Prezesa Urzędu terminie.

Wobec powyższego dnia 27 kwietnia 2017 r. zostało wszczęte postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej na Media Contact sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, w związku z nieudzieleniem odpowiedzi na wezwania Prezesa Urzędu z dnia 24 stycznia 2017 r. oraz z dnia 10 marca 2017 r., żądanych na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w postępowaniu wyjaśniającym prowadzonym pod sygnaturą akt RPZ-403-1/17/AM.

Jednocześnie, w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej z dnia 28 kwietnia 2017 r., które zostało skierowane do Przedsiębiorcy, został wskazany dodatkowy termin 7 dni w którym Przedsiębiorca mógł udzielić informacji oraz dostarczyć dokumenty żądane w ww. wezwaniach. Zawiadomienie zawierające dodatkowy termin 7 dni na udzielenie odpowiedzi w żądanym zakresie zostało skutecznie doręczone 23 maja 2017 r. i do dnia dzisiejszego pozostało bez odpowiedzi.

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Ad I. Zgodnie z art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa UOKiK.

Ust. 2 art. 50 ww. ustawy stanowi, że żądanie takie powinno zawierać:

- 1) wskazanie zakresu informacji;
- 2) wskazanie celu żądania;
- 3) wskazanie terminu udzielenia informacji;
- 4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Obowiązkiem każdego przedsiębiorcy, do którego Prezes UOKiK zwróci się z żądaniem udzielenia informacji jest przekazanie informacji w sposób pełny. Informacje te powinny być prawdziwe i rzetelne oraz przekazane w terminie wskazanym przez Prezesa UOKiK. Żądanie udzielenia informacji skierowane przez Prezesa UOKiK w trybie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest wiążące dla adresata tego żądania (przedsiębiorcy). Oznacza to, że przedsiębiorca nie może odmówić udzielenia żądanych informacji, nawet gdy uważa, że nie są one konieczne¹.

W uzasadnieniu wyroku z 7 kwietnia 2004 r. (sygn. akt III SK 31/2004) Sąd Najwyższy wskazał, że obowiązek udzielenia informacji jest możliwy do zrealizowania (z zagrożeniem sankcją za jego naruszenie) tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy żądanie określa wszystkie elementy wymienione w art. 50 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W tym samym wyroku Sąd Najwyższy wskazał również, że kara za nieudzielenie informacji jest sankcją za niedopełnienie obowiązku i ma ona na celu zniechęcenie przedsiębiorców do nieprzestrzegania obowiązku udzielenia informacji na żądanie Prezesa UOKiK. Zdaniem Sądu Najwyższego, cel ten wymaga przyjęcia możliwości nałożenia na przedsiębiorcę kary nie tylko wówczas, gdy do chwili wydania przez Prezesa UOKiK decyzji o nałożeniu kary nie została udzielona jakakolwiek informacja, ale także wówczas, gdy żądana informacja została udzielona ze znacznym opóźnieniem.

Stosownie do art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy, rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 1829 ze zm.) za przedsiębiorcę uznaje między innymi osobę prawną. W niniejszym postępowaniu podmiot będący stroną postępowania posiada status przedsiębiorcy, gdyż prowadzi działalność na podstawie wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego. Zachowania niniejszego podmiotu podlegają zatem bez wątplenia kontroli dokonywanej na podstawie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Tym samym spoczywał na nim obowiązek przekazywania wszelkich niezbędnych informacji i dokumentów żądanych przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 50 ust. 1 tej ustawy.

W trakcie prowadzonego postępowania wyjaśniającego (znak: RPZ-403-1/17/AM) Prezes UOKiK dwukrotnie skierował do Przedsiębiorcy wezwanie do udzielenia informacji,

¹ Tak np. Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 17 maja 2016 r., sygn. akt VI ACa 630/15.

wskazując jako podstawę prawną żądań przepis art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, a korespondencja została mu doręczona.

Wezwania Prezesa UOKiK odpowiadały wszystkim wymogom określonym w art. 50 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Wskazywały one zakres wymaganych informacji, cel żądania i termin udzielenia informacji oraz zawierały pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. Przedsiębiorca nie udzielił odpowiedzi na dwa kierowane do niego wezwania w toku postępowania wyjaśniającego, w określonych w nich terminach.

Mając powyższe na uwadze, należało rozważyć nałożenie na Przedsiębiorcę kary pieniężnej o jakiej mowa w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z tym przepisem, Prezes UOKiK może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Nałożenie kary na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów odbywa się w trybie uznania administracyjnego. O tym, czy w konkretnej sprawie na danego przedsiębiorcę nałożona zostanie kara pieniężna decyduje więc Prezes UOKiK.

W niniejszej sprawie Prezes Urzędu uznał, że brak udzielenia przez Przedsiębiorcę informacji opisanych w treści wezwań z dnia 24 stycznia 2017 r. oraz 10 marca 2017 r., uzasadnia skorzystanie z tego środka represji.

W przypadku uznania przez Prezesa UOKiK, że okoliczności sprawy przemawiają za nałożeniem na przedsiębiorcę kary pieniężnej, to kara nakładana w związku z nieudzieleniem wyjaśnień w wyznaczonym terminie winna spełniać różne funkcje, a w szczególności:

- ✓ funkcję dyscyplinującą, gdyż istnieje potencjalna możliwość jej nałożenia, a więc przedsiębiorca powinien tę okoliczność uwzględnić, jeżeli będzie chciał uchylić się od ustawowego obowiązku udzielania informacji,
- ✓ funkcję represyjną, gdyż nakładana jest za naruszenie ustawowego obowiązku udzielenia informacji,
- ✓ funkcję prewencyjną, gdyż ma zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcić do naruszania prawa zarówno przedsiębiorcę, który nie spełnił omawianego obowiązku, jak i innych przedsiębiorców,
- ✓ funkcję edukacyjną, gdyż stanowi jeden z elementów uświadamiania przedsiębiorców, co do ich ustawowych obowiązków.

W interesie Prezesa UOKiK leży bowiem zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy poprzez nieudzielenie informacji lub nieprzekazanie dokumentów opóźniają lub uniemożliwiają realizację jego zadań ustawowych.

Zaprezentowane powyżej stanowisko znajduje potwierdzenie również w najnowszym orzecznictwie Sądu Apelacyjnego w Warszawie oraz Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów².

Art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie przesądza bezwzględnie o wysokości kary nakładanej przez Prezesa UOKiK. Ustalając wysokość kary Prezes UOKiK kieruje się założeniem, że powinna spełniać zarówno funkcję represyjną oraz prewencyjną, jak również edukacyjną i dyscyplinującą wobec przedsiębiorcy. Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej Prezes UOKiK powinien wziąć jednak pod uwagę okoliczności wynikające z art. 111 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, a więc uwzględnić w szczególności okoliczności naruszenia przepisów ustawy oraz uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a w przypadku kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 2 tej ustawy Prezes UOKiK uwzględnia także wpływ naruszenia na przebieg i termin zakończenia postępowania (art. 111 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów). Zgodnie natomiast z art. 111 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes UOKiK ustalając wysokość kary pieniężnej bierze pod uwagę okoliczności łagodzące lub obciążające, które wystąpiły w sprawie.

Pomimo dwukrotnego wystosowania przez Prezesa UOKiK wezwań, Przedsiębiorca nie udzielił na nie odpowiedzi w wyznaczonych terminach, mimo zawartych w wezwaniach pouczeniach o sankcjach prawnych za niezastosowanie się do nich. Poprzez nieudzielenie informacji oraz nieprzekazanie zażądanych dokumentów przedsiębiorca zmierzał do utrudnienia lub uniemożliwienia prowadzenia postępowania wyjaśniającego. Możliwy jest tym samym wniosek, że Przedsiębiorca dążył do uchylenia się od odpowiedzialności za działania, które mogły zostać zakwestionowane przez Prezesa Urzędu, oraz zamknięcia prowadzonego postępowania wyjaśniającego bez podejmowania dalszych działań w przedmiotowej sprawie.

Mając na względzie brak reakcji Przedsiębiorcy na kierowane do niego wezwania, zawierające pouczenia o sankcjach prawnych za niezastosowanie się do nich, Prezes Urzędu ocenił, że Przedsiębiorca umyślnie uchylał się od obowiązku udzielenia informacji, tj. co najmniej przewidywał możliwość naruszenia art. 50 ust. 1 ustawy i godził się na to. Nie może budzić wątpliwości okoliczność, że Przedsiębiorca miał świadomość spoczywającego na nim obowiązku przekazania dokumentów i informacji w określonym terminie. Zachowanie Przedsiębiorcy uniemożliwiło sprawne i szybkie przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego oraz wydłużyło czas jego trwania. Informacje i dokumenty żądane w skierowanych do Przedsiębiorcy wezwaniach dotyczyły podstawowych aspektów działalności Przedsiębiorcy i nie wiązały się z żadnymi nadmiernymi i skomplikowanymi działaniami w celu ich pozyskania. Ich dostarczenie pozwoliłoby na zgromadzenie niezbędnego materiału dowodowego i umożliwiłoby wnikliwą ocenę działalności Przedsiębiorcy z punktu widzenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W opinii Prezesa Urzędu, zachowanie Przedsiębiorcy może świadczyć także o lekceważącym stosunku do organów administracji publicznej. Na tę ocenę ma również wpływ fakt, że strona postępowania jest przedsiębiorcą (profesjonalistą), więc jest szczególnie zobowiązana do dokładania należytej staranności w kontaktach z organami administracji publicznej w toku

² Tak np.: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 17 maja 2016 r., sygn. akt VI ACa 630/15; wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 27 lutego 2015 r., sygn. akt XVII AmA 149/13.

prowadzonych przez nich postępowaniach. Umyślność działania Przedsiębiorcy została uznana w niniejszej sprawie za okoliczność obciążającą.

Jednocześnie wskazać należy, że brak wcześniejszego naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie może być uznawany za okoliczność łagodzącą przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej. Stosownie bowiem do art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, na przedsiębiorcy ciąży obowiązek przekazania wszystkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa UOKiK.

Nieudzielenie odpowiedzi przez Przedsiębiorcę uniemożliwiło zgromadzenie niezbędnego materiału dowodowego w odpowiednim terminie, utrudniając efektywne przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego. Tylko kompletny materiał dowodowy pozwalał na pełną analizę sprawy. W przypadku podejrzenia, że mogło dojść do stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, konieczne jest bowiem zgromadzenie pełnych informacji na temat działalności przedsiębiorcy. Zaniechanie Przedsiębiorcy utrudniło zatem zakończenie postępowania wyjaśniającego w terminie określonym w art. 48 ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Przepis ten przewiduje, że postępowanie wyjaśniające nie powinno trwać dłużej niż 4 miesiące, a w sprawach szczególnie skomplikowanych - nie dłużej niż 5 miesięcy od dnia jego wszczęcia.

Należy wreszcie podkreślić, iż Prezes UOKiK nie miał możliwości pozyskania niezbędnych informacji, objętych wezwaniem z innych źródeł ponieważ jedynie Przedsiębiorca posiadał wiedzę na temat prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej.

Mając na uwadze wszystkie okoliczności sprawy Prezes UOKiK nałożył na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, co stanowi równowartość 2.260,40 euro. Kara ta stanowi zaledwie [usunięto] maksymalnego wymiaru kary.

Stosownie do art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary. Wartość euro do ustalenia wysokości kary została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 30 grudnia 2016 r.³, zgodnie z którym kurs euro wynosił 4,4240 zł.

W ocenie Prezesa Urzędu, ustalona kara pieniężna jest adekwatna do okoliczności sprawy i stopnia zawinienia Przedsiębiorcy, zaś jej wysokość powinna być na tyle dolegliwa dla Przedsiębiorcy, że skutecznie zapobiegnie ponownym naruszeniom art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Nałożona kara spełnia równocześnie funkcję prewencji ogólnej, zniechęcając do niewykonywania ustawowych obowiązków innych przedsiębiorców.

Uwzględniając powyższe okoliczności orzeczono jak w punkcie I. sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Ad II. Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 77 ust. 1 tej ustawy, jeżeli w wyniku postępowania

³ <http://www.nbp.pl/home.aspx?navid=archa&c=/ascx/tabarch.ascx&n=a252z161230>

Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.

Zgodnie z art. 263 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego do kosztów postępowania zalicza się koszty podróży i inne należności świadków i biegłych oraz stron w przypadkach przewidzianych w art. 56, a także koszty spowodowane oględzinami na miejscu, jak również koszty doręczenia stronom pism urzędowych. Zgodnie z art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustali w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

Postępowanie w sprawie nałożenia kary zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu w punkcie I. sentencji niniejszej decyzji stwierdził naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kosztami niniejszego postępowania są wydatki związane z korespondencją prowadzoną przez Prezesa Urzędu ze stroną postępowania. W związku z powyższym postanowiono obciążyć przedsiębiorcę kosztami postępowania w wysokości 18,20 zł (słownie: osiemnastu złotych 20/100).

Koszty niniejszego postępowania Przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od uprawomocnienia się decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz na podstawie art. 479²⁸ § 2 Kodeksu postępowania cywilnego - od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu (61-851 Poznań, ul. Zielona 8).

W przypadku jednak kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w punkcie II. niniejszej decyzji, stosownie do art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479³² § 1 i 2 Kodeksu postępowania cywilnego i na podstawie art. 264 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, można wnieść zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu (61-851 Poznań, ul. Zielona 8).

z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury UOKiK w Poznaniu
Jarosław Krüger